

РЕШЕНИЕ

№ 3045

гр. София, 08.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 28.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2248** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във връзка с чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. М. Х., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк] бл. № 10, вх. А, ет.6, ап.22 срещу Решение № 6/07.02.2018 г. на Управителя на НОИ. С жалбата се иска отмяна на Решението, като излага, че оспореният административен акт се основава на разпореждане, изх. № 1029-50-3739#19 от 11.12.2017 г., с което разпореждане на основание чл.96 КСО неправилно е прекратена личната ѝ пенсия за инвалидност от 02.05.2017г. и с Решение № 6 от 07.02.2018 г. на Управителя на НОИ неправилно е отхвърлена жалбата ѝ срещу цитираното разпореждане, тъй като все още не е получила административен акт от НЕЛК, за което е образувано административно производство по чл.112 от Закона за здравето против Експертно решение № 2151 от 25.09.2017 г.

В съдебно заседание, жалбоподателя не се явява и не се представлява.

Ответникът – Управителят на НОИ, редовно призован, представлява се от служител с юридическо образование Д.. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата като неоснователна. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на

законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Факти по делото:

Безспорно по делото е, че:

К. М. Х. е подала заявление на 14.05.2012 г. за отпускане на лична пенсия за инвалидност чрез германската компетентна институция.

Въз основа на предоставената германска медицинска документация, след преводът ѝ на български език, с Експертно решение № 1178 от 18.05.2013 г. ТЕЛК за общи заболявания при I МБАЛ - С. е определила 87 % трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, с дата на инвалидизиране 22.02.2012 г. и срок на определения процент трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане до 01.05.2016 г.

С разпореждане № [ЕГН], изх. № 94К1-2442-2#16 от 10.02.2014 г. на г-жа Х., считано от 22.02.2012 г., са отпуснати лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване и лична социална пенсия за инвалидност, като е определено пенсиите да се изплащат до определения срок на инвалидността - 01.05.2016 г.

С писмо изх. № 94К1-2442-3#2 от 21.03.2014 г., е поискано от ТЕЛК да се произнесе относно процента намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, във връзка с допълнително представена медицинска документация за жалбоподателката.

С писмо изх. № 94К1-2442-3#2 от 21.03.2014 г. длъжностното лице е изпратило новопредставените германски медицински документи, с превод на български език и ЕР № 1178 от 18.05.2013 г. - копие до Регионална картотека на медицинската експертиза (РКМЕ) за работоспособност/вид и степен на увреждане и срока на инвалидността.

С Експертно решение № 1315 от 21.05.2014 г. ТЕЛК за общи заболявания при I МБАЛ-С. е определила на лицето 95 % трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане без чужда помощ, с дата на инвалидизиране 22.02.2012 г. и срок на определения процент трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане - 01.05.2017 г.

С разпореждане № [ЕГН], изх. № 94К1-2442-8 от 11.08.2014 г., личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване и социалната пенсия за инвалидност на К. Х. са изменени, считано от 01.06.2014 г., като са определени в размер за 95 % трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане със срок на инвалидността -01.05.2017г.

Със заявление вх. № 1029-50-37680 от 13.12.2016 г., г-жа Х. е поискала да бъде преосвидетелствана, като е посочила, че състоянието ѝ е влошено и е представила германска медицинска документация.

С писмо изх. № 21760702#1 от 03.02.2017 г. длъжностното лице е изпратило новопредставените германски медицински документи, с превод на български език до РКМЕ за произнасяне от ТЕЛК относно датата на инвалидизиране, процента намалена работоспособност и срока на инвалидността.

С Експертно решение № 0401 от 20.02.2017 г. ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ [фирма] - С. не определя процент трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане.

Със заявление вх. № 1029-50-3739 от 20.03.2017 г., г-жа Х. отново иска преосвидетелстване, като предоставя германска медицинска документация.

С писмо изх. № 1029-50-3739#6 от 25.05.2017 г. длъжностното лице е изпратило германски медицински документи, с превод на български език, както и копия на издадените експертни решения до РКМЕ за произнасяне от ТЕЛК относно датата на инвалидизиране, процента намалена работоспособност и срока на инвалидността.

С Експертно решение № 2449 от 19.07.2017 г. ТЕЛК за общи заболявания при I МБАЛ- С. не определя процент трайно намалена работоспособност, като посочва че няма възможност за произнасяне, предвид липса на документи, които конкретно изброява.

С писмо изх. № 1029-50-3739#11 от 01.08.2017 г. длъжностното лице е изпратило цялата медицинска документация на РКМЕ.

С Експертно решение № 2151 от 25.09.2017 г. ТЕЛК за общи заболявания при IV МБАЛ - С. ЕАД - втори състав е определила 69% трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, с дата на инвалидизиране 22.02.2012 г. и срок на определения процент трайно намалената работоспособност до 01.09.2020 г.

Медицинска комисия с Решение № 17389 от 18.10.2017 г. потвърждава Експертно решение № 2151 от 25.09.2017 г. на ТЕЛК, с което се определя 69% трайно намалена работоспособност. Това експертно решение е обжалвано от К. Х. пред Националната експертна лекарска комисия и е образувано административно производство пред НЕЛК по чл.112 от Закона за здравето.

С разпореждане № [ЕГН], изх. № 1029-50-3739#19 от 11.12.2017 г., въз основа на Експертно решение 2151 от 25.09.2017 г. и на основание чл. 96 от КСО личната социална пенсия за инвалидност е прекратена от 02.05.2017 г., съответно на основание чл. 98, ал. 7 от КСО и чл. 30, ал. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на г-жа Х. е определена в размер на социалната пенсия за старост.

Срещу разпореждане № [ЕГН]/11.12.2017 г. е постъпила жалба по реда на чл. 117, ал. 4 КСО от К. М. Х. до Управителя на ТП на НОИ С..

С процесното Решение № 6 от 07.02.2018 г. на Управителя на НОИ, административният орган е отхвърлил жалбата на Х. като неоснователна. Изводите си

решаващият административен орган е направил след преценка на събраните и приложени с административната преписка по делото доказателства.

След образуване на настоящото съдебно производство по обжалване на Решение № 6 от 07.02.2018 г. на Управителя на НОИ, са събрани нови доказателства и се установява следното:

В резултат на жалбата от г-жа Х. пред НЕЛК срещу Експертно решение № 2151 от 25.09.2017 г. на ТЕЛК /л.102/ и образуваното административно производство по чл.112 от 33 пред НЕЛК е издадено Експертно решение 0154 от 15.02.2018г. на НЕЛК /л.55 и л.103 от делото/. С Експертно решение 0154 от 15.02.2018г. на НЕЛК е отменено Експертно решение № 2151 от 25.09.2017 г. на ТЕЛК и преписката е върната на ТЕЛК за ново освидетелствуване.

С Разпореждане № [ЕГН], изх.№ 3108-50-13/09.05.2018г. на осн. чл. 95,ал.2 от КСО е спряна от 06.03.2018г. личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

В резултат на горното и въз основа на допълнително изпратени медицински документи е издадено ЕР 2151/21.09.2018г., с което на жалбоподателката е определена 60% трайно намалена работоспособност и същото ѝ е изпратено и връчено на 15.10.2018г./л.132 и 133/

НОИ, Териториално поделение С.-град се е произнесло с Решение № 17682/19.10.2018г., с което се потвърждава ЕР 2151/21.09.2018г.

Горното е установено към момнета на приключване на устните състезания по делото.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София град, 60 - ти състав прави следните правни изводи:

Настоящият състав приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното разпореждане и потвърждаващото го решение на Директора на ТП на НОИ С. – град са валидни актове, издадени от административни органи в кръга на тяхната компетентност, съгласно разпоредбата на чл.117, ал.3 от КСО и в предписаната от закона форма. Поради което не са налице предпоставки за прогласяване на тяхната нищожност.

Предвид установените релевантни факти, правните изводи на Директора на ТП на НОИ С. – град са правилни.

С оспорвания акт, Управителя на НОИ потвърждава разпореждане, изх. № 1029-50-3739#19 от 11.12.2017 г., с което въз основа на Експертно решение № 2151 от 25.09.2017 г. и на основание чл. 96 от Кодекса за социално осигуряване (КСО)

личната пенсия за инвалидност на лицето е прекратена, считано от 02.05.2017 г. и на основание чл. 98, ал. 7 КСО и чл. 30, ал. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на г-жа Х. е определена в размер на социалната пенсия за старост.

Съгласно чл. 2 и чл. 3 от Наредбата за медицинската експертиза, експертизата на трайно намалената работоспособност се осъществява от ТЕЛК и НЕЛК.

За лицата, пребиваващи в друга държава-членка, които искат отпускане на пенсия за инвалидност по българското законодателство, експертизата на работоспособността се извършва въз основа на представените от другата държава медицински документи, които след превод на български език, се изпращат на РКМЕ, за насочване към съответната ТЕЛК, което е и сторено.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 1 от Правилника за устройството и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, при сключен международен договор, в който има установен ред за това, териториалната експертна лекарска комисия взема решение само по документи, без преглед на лицата. Във връзка с подаденото от жалбоподателя Х. заявление за отпускане на инвалидна пенсия чрез германската компетентна институция и въз основа на представената германска медицинска документация, с Експертно решение № 2151 от 25.09.2017 г. са определени 69 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, дата на инвалидизиране 22.02.2012 г. и срок на трайно намалената работоспособност до 01.09.2020 г.

От своя страна, разпоредбата на чл. 90а, ал. 1 КСО постановява, че право на социална пенсия за инвалидност имат лицата, навършили 16-годишна възраст, с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане повече от 71 на сто.

Текстът на чл. 98, ал. 7 КСО следва да се тълкува и прилага в съответствие с този на чл. 96, ал.1, т.4 от КСО и в контекста на чл. 90а, ал. 1 КСО, което означава, че към момента на оспорване на решението на ТЕЛК или НЕЛК лицето трябва да разполага с решение на медицинската експертизата, определящо му повече от 71 на сто трайно намалена работоспособност, макар и неокончателно.

С разпоредбата на чл. 98, ал. 7 КСО законодателят регламентира специален ред за определяне на размера на пенсията за инвалидност, когато решението на ТЕЛК е обжалвано, като предвижда, че до влизане в сила на решението на НЕЛК, по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, на лицето се отпуска пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. В същата разпоредба с ал. 9 и ал. 10 се заключава, че на лицето, на което е отпусната пенсия по ал. 7, не се изплащат добавки и не може да се получава заедно с друга пенсия.

В чл. 98, ал. 8 КСО е казано, че едва след влизането в сила на решението по ал. 7 пенсията се определя в действителен размер от датата на придобиване на правото, съответно от датата, от която е възобновена или възстановена, ако на лицето е определен процент трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто, а социалната пенсия за инвалидност се определя в размера по чл. 90а, ал. 2 при

определен процент трайно намалена работоспособност повече от 71 на сто.

Атакуваното решение е издадено след валидно проведено административно производство по чл. 117, ал.4 от КСО.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. При извършената проверка не се откриха несъответствия с приложимия български материален закон-КСО и НПОС, както и с разпоредбите на Регламент 883/2004. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с административнопроизводствените правила, действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, 3 отделение, 60 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. М. Х., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк]бл. № 10, вх. А, ет.6, ап.22 срещу Решение № 6/07.02.2018 г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата ѝ против разпореждане № [ЕГН], изх. № 1029-50-3739#19 от 11.12.2017 г., на длъжностно лице по чл.98 ал.1 т.2 КСО.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: